

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Handelingen 8, 34
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 9 : 1, 5, 7 en 8**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Zingen : Psalm 12 : 1, 3 en 4 (Gods waarheid tegenover de leugens van de mens)**
- 6 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 Schriftlezing : Deuteronomium 23 : 1 – 8 en Jesaja 56 : 1 - 8**
- 8 Zingen : Psalm 68 : 12 & 13**
- 9 Tekst : Handelingen 8 : 34**
- 10 Zingen : Lied 188 : 1 en 2**
- 11 Dankzegging en voorbede**
- 12 Slotzang : Gezang 19 : 1 - 4**

Middagdienst

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 9 : 1, 5, 7 en 8**
- 4 Gebed om zegen over de opening van Gods Woord**
- 5 Schriftlezing : Deuteronomium 23 : 1 – 8 en Jesaja 56 : 1 - 8**
- 6 Zingen : Psalm 68 : 12 & 13**
- 7 Tekst : Handelingen 8 : 34**
- 8 Zingen : Gezang 4**
- 9 Dankzegging en voorbede**
- 10 Slotzang : Gezang 19 : 1 - 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes ik ken iemand in de kerk van wie je €20,00 krijgt als je hem je rapport laat zien. Misschien zul je me eerst vragen: “Echt waar?”. En als ik dan zeg: “Ja, dat is echt waar.” Wat is dan jouw volgende vraag? Natuurlijk de vraag: “Wie is dat?” Is het meneer ... , mevrouw...? Wie is het? Hun hart is er op zich goed genoeg voor om jullie allemaal op €20,00 te trakteren, maar toch moeten ze dat maar niet doen. Al zullen jullie daar wel anders over denken. De vraag “wie” is de vraag naar een persoon. Naar iemand met een eigen hart, een eigen gevoel, een eigen kijk op het leven. Het is de vraag naar een levend wezen, zoals u en ik. En de kamerling uit Morenland, een man uit de jonge geschiedenis van de kerk van het Nieuwe Testament. Die man verlangde ook te weten wie die persoon is over wie hij gelezen had in Jesaja 53. Die persoon die zich als een schaap naar de slachtbank liet leiden om gedood te worden. Zonder zijn mond te openen. Die man van wie in de vernedering zijn oordeel werd weggenomen. Wie is deze bijzondere persoon? De kamerling wil zijn naam weten. En over deze vraag bedien ik u vanmorgen het Woord van God. Het thema van deze preek luidt:

De kamerling uit Morenland vraagt naar de naam van de lijdende man uit Jesaja 53.

Deze vraagt getuigt:

- 1. van de ellende van de kamerling,**
- 2. van de hoop van de kamerling,**
- 3. van de voortgang van het Koninkrijk der hemelen.**

We zullen dus eerst dat de vraag van de kamerling naar de lijdende man uit Jesaja 53 getuigt van de ellende van de kamerling. Een paar dingen vallen op in de beschrijving van deze geschiedenis door Lucas. Het eerste dat opvalt is dat de Here hier duidelijk de regisseur is van de gebeurtenissen. Er is geen sprake van een toevallige ontmoeting tussen Filippus en de kamerling. Nee, Filippus is door de Here op pad gestuurd met de bedoeling dat hij aan de belangrijke man uit Ethiopië de blijde boodschap van Jezus Christus gaat vertellen. Wat verder opvalt zijn de vele details die Lucas van de kamerling geeft. Lucas wil dus dat we een goed beeld krijgen van deze man. Van zijn wel en van zijn wee. Dus van de dingen die mooi zijn in zijn leven en de dingen die dat niet zijn.

Deze kamerling was een belangrijk man. Vertaald naar de situatie van vandaag, zou je kunnen zeggen dat hij de minister van financiën was. De minister Zalm van Ethiopië. Nu maakt hij niet deel uit van een kabinet met een minister-president aan het hoofd, maar hij behoorde tot het kabinet van de koningin van Ethiopië. We weten van Ethiopië dat de erfopvolging voor de troon niet via de mannelijke weg ging, van vader op zoon, maar langs de vrouwelijke, van moeder op dochter. Het Griekse woord dat in onze Bijbel vertaald is met “kamerling”, had misschien beter letterlijk vertaald kunnen worden. Want in het Grieks staat er “eunouchos”. Een woord dat wij in het Nederlands ook kennen “eunuch”. En een eunuch is een man die ontmand is. Zijn penis is afgesneden. Nu kwam was het heel gebruikelijk om de mannen die over de vrouwen van de koning waakten te ontmannen, zodat deze geen seks konden hebben met de vrouwen van de koning en er dus ook nooit onduidelijkheid zou zijn, wie de vader van de kinderen was. Maar blijkbaar gebeurde dat in Ethiopië ook met de ministers van de koningin. Om te voorkomen dat een minister zich mogelijk aan de koningin zou vergrijpen.

Deze man was naar Jeruzalem geweest om te aanbidden, zo vertelt Lucas ons. Betekent dit nu dat deze man ook het Joodse geloof aanhing? Dat is niet persé nodig. In culturen waarin men op is gegroeid met meerdere goden, is het niet vreemd om te aanvaarden dat ieder land, ieder volk, zijn eigen god heeft. Voor ons is dat ondenkbaar, maar als je opgroeit met een hemel met vele goden, dan is het niet vreemd op daar de goden van Egypte te hebben, de goden van Griekenland en zo heeft het volk Israël ook zijn God. En we weten dat de God van Israël door vele volken werd gevreesd om zijn kracht en wonderen. Denk u maar aan wat de hoer Rachab uit Jericho tegen de verspieders zei. In Jozua 2 ver 9 tot 11 vertelt zij, waarom zij de verspieders helpt. “Ik weet dat de Here u het land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is en dat alle inwoners van het land voor u sidderen. Want wij hebben gehoord, dat de Here de wateren van de Schelfzee voor uw ogen heeft doen opdrogen, toen gij uittoogt uit Egypte, en wat gij gedaan hebt aan de koningen van de Amorieten aan de overzijde van de Jordaan, Sichon en Og, die gij met de ban geslagen hebt.

Het is heel goed voor te stellen dat deze belangrijke man uit Ethiopië vanuit zijn heidense achtergrond naar Jeruzalem was gegaan om daar de machtige God van Israël te aanbidden, in de hoop dat die hem gunstig gezind zou zijn. Dat deze man nog niet echt thuis was in het geloof van het oude Israël, blijkt ook uit de vraag die hij aan Filippus

stelt over Jesaja 53. Wat de man zich precies had voorgesteld van zijn bezoek aan Jeruzalem weten we niet, maar het zal niet meegevallen zijn. Want hij heeft zelfs niet in de buurt van de God van Israël kunnen komen. Want de Here had zelf uitdrukkelijk bepaald dat de man die door kneuzing ontmand is of van wie het mannelijk lid is afgesneden niet in de gemeente van de Here mag komen. Hij was niet welkom in de tempel van de Here. Hij werd op grote afstand van de Here gehouden. Voor hem was een ontmoeting met de God van Israël niet weggelegd. Toch heeft het zijn belangstelling voor deze God niet uitgedoofd. Want op de reis terug naar Ethiopië zit hij uit de Bijbel te lezen. Niet in het Hebreeuws, maar hij leest het Oude Testament in de Griekse taal. Deze versie, de Septuaginta, wijkt iets af van de Hebreeuwse en de weergave in Handelingen sluit veel beter aan bij de Griekse versie. En het Grieks vervulde in die dagen dezelfde functie als het Engels vandaag. Het was de taal voor het internationale verkeer.

Maar nu weer terug naar de eunuch. Deze man heeft in Jeruzalem moeten ervaren dat hij niet voor de Here mocht verschijnen, vanwege het feit dat hij misvormd was. Een misvorming waar hij elke dag al bij bepaald werd en die hem veel verdriet heeft gedaan. We zien hier dus een rijk en belangrijk man. Een man die overal met eer wordt ontvangen. Maar die echter pijnlijk is geconfronteerd met zijn misvorming toen hij in Jeruzalem de god van Israël wilde gaan aanbidden. Voor hem was er geen plaats bij deze god. Daar had hij dan die hele reis voor ondernomen. Wat een ellende. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien dat de vraag van de kamerling naar de lijdende man uit Jesaja 53 getuigt van de hoop van de kamerling. De kamerling was niet dom. Hij leest Jesaja 53 de verzen 7 en 8. Duidelijk te horen voor Filippus, omdat de kamerling, zoals gebruikelijk in die dagen, hardop aan het lezen was. De tekst gaat over een man die ter slachting wordt geleid. Die ter dood is veroordeeld en wordt weggevoerd naar de plek waar het vonnis zal worden voltrokken. Maar het bijzondere van deze man is dat Hij zich niet verzet. Hij sribbelt niet tegen. Ja, Hij protesteert zelfs niet. Ook scheldt of vloekt hij niet. Wat hij rustig zou kunnen doen. Want hij heeft toch niets te verliezen. Hij laat zich meevoeren als een schaap dat geslacht wordt en als een lam dat geschoren wordt. Vers 33 is een raadselachtig vers. En er is dan ook veel discussie over de precieze betekenis. Gezien het feit dat Lucas deze verzen vermeldt en ze aanleiding vormen voor de verkondiging van de blijde boodschap van de Here Jezus voel ik er

veel voor om in vers 34 de verhoging van de Here Jezus te zien. In zijn vernedering, zijn dood, werd het oordeel over deze man weggenomen. Dat hij van de aarde werd weggenomen, spreekt over de hemelvaart. En de vraag wie zal zijn afkomst verhalen, stelt de vraag naar wie over deze man zal vertellen? Het is duidelijk dat de kamerling niet goed begreep wat er stond, want als Filippus vraagt of hij begrijpt wat hij leest, dan zegt hij. Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?

Maar toch vraagt de man niet in de eerste plaats naar de betekenis van dit zinsdeel of dat zinsdeel. Waarschijnlijk heeft hij wel aangevoeld dat het in deze verzen om een heel bijzonder man gaat en dat deze man ook betekenis kan hebben voor hem. En daarom stelt hij de vraag: van wie zegt de profeet dit? Van zichzelf of van iemand anders? Hij wil de naam weten van deze man. Hij wil deze man leren kennen. Hij voelt dat er hoop te vinden is bij deze man. En hij wil deze man in zijn leven hebben.

U, broeders en zusters, jullie, jongens en meisjes, jullie weten wel wie deze man is die zich als een schaap naar de slachtbank heeft laten wegvoeren. Het is de Here Jezus Christus. En dat is voor ons nog wel eens een probleem. "O, de Here Jezus. Nou ja, die kennen we wel. Van Jezus weet ik wel genoeg." Maar, hoe menselijk deze houding misschien ook is, een dergelijke houding is de doodsteek voor het geloof. Want als de Here Jezus en alles wat Hij u wil geven en geeft u niet meer raken, waar wordt u dan wel warm van? Nu vraag ik dat niet, om u te laten zeggen: "Ja, dat is waar, laat het allemaal maar zitten verder." Ik vraag het u, zodat u uw hart weer echt openstelt voor de persoon van Jezus Christus. Er is iemand die zich als een schaap naar de slachtbank heeft laten leiden. Zijn mond niet open heeft gedaan, omdat hij wist dat een protest niet op zijn plaats was. Want Hij was van mening dat het doodvonnis terecht over Hem was uitgesproken. Niet vanwege zijn overtredingen of misdaden. Maar omdat Hij op dat moment uw en mijn overtredingen en misdaden droeg. Waar inderdaad maar één vonnis voor mogelijk, namelijk het doodvonnis. Wie heeft u zo lief, dat Hij u een toekomst wil geven? Wie heeft u zo lief, dat Hij voor u wil sterven? Wie heeft u zo lief, dat Hij alles uit uw leven heeft willen wegnemen, dat tussen God en u in stond en het onmogelijk maakte dat u in de nabijheid van God mocht zijn? Wie is deze fantastische man? Het is Jezus Christus. De Zoon van God, die een mens werd zoals wij, om als mens de zonden van al de mensen te verzoenen. Kent u Hem? Leeft u met Hem? Maakt Hij deel uit van uw leven? Is Hij in u en bent u in Hem? Hier gaat het om. Vandaag, morgen, komende

week, komende maand, komend jaar, in de dood, ja zelfs in het leven daarna. Om dit leven met de Here Jezus Christus is het allemaal te doen. Vanaf de schepping gaat het hier al om.

De kamerling uit Ethiopië die zo goed als niets wist van Jezus Christus, wijst ons de weg door de goede vraag te stellen: wie is deze man, die in zijn vernedering het oordeel over onze ellende, onze zonden wegnam. En ik hoop dat de kamerling heeft doorgelezen en uit heeft mogen komen bij Jesaja 56 vers 4 gesproken wordt over de Here van de ontmanden. De Here die ook de God is, van hen die misvormd en mismaakt zijn. De Here wil ook echt de God zijn van deze kamerling uit dat verre land die zo mismaakt is. En iedereen die op een of andere manier, zich misvormd of mismaakt voelt, in lichaam of geestelijk opzicht. Iedereen die moeite heeft als hij zichzelf in de spiegel ziet, die zich schaamt over zijn uiterlijk of gebroken geest mag weten: deze Jezus Christus schaamt zich niet mij. Hij heeft zich ook aan mij verbonden. Hij wil ook mijn Here zijn. Nadat Filippus hem het geheim van Jezus Christus had verteld. Hem had uitgelegd wie deze man uit Jesaja 53 is en wat en waarom Hij deze lijdensweg heeft willen gaan, is deze kamerling intens gelukkig. En hij verlangt ernaar om het teken te ontvangen dat de Here Jezus aan zijn leerlingen heeft gegeven als bewijs dat Hij voor hun zonden is gestorven. Hij verlangt ernaar om gedoopt te worden tot de naam van de Jezus. Deze Jezus de Zoon van God.

Deze kamerling had hoop op een beter leven. Daarom vroeg hij naar de naam. En zijn werd niet teleurgesteld. Want Hij ontving Jezus Christus de Zoon van God als verlosser van zijn leven. Dat in de tweede plaats.

We zullen in de derde plaats zien dat de vraag van de kamerling naar de lijdende man uit Jesaja 53 getuigt van de van de voortgang van het Koninkrijk der hemelen. Het is mooi om te zien dat de kamerling de goede vraag stelt. De vraag die ons vandaag een kleine 20 eeuwen later erbij bepaalt dat het in de kerk, in ons leven, gaat om de vraag naar de levende Christus. Zodat we telkens weer de liefde en de troost en de kracht van Jezus Christus zoeken. Toch zou het niet juist zijn om de betekenis van deze geschiedenis daartoe te beperken. Want het gaat om meer dan om deze ene man uit Ethiopië en zijn bekering. Het gaat in het boek Handelingen om de uitbreiding van de kerk vanuit Jeruzalem, naar Judea, Samaria en tot het uiterste van de aarde. En Ethiopië hoort tot de grenzen van de toenmalige wereld. En ongetwijfeld heeft de kamerling,

weer aangekomen in Ethiopië, gesproken over Jezus Christus en de verlossing. Nadat dus in Samaria mensen tot geloof zijn gekomen, is nu een man uit een ver en vreemd land tot geloof gekomen in Jezus Christus. En hij heeft zelfs het teken en zegel ontvangen dat ook hij een eeuwig verbond met Jezus Christus en zijn Vader en de Heilige Geest heeft.

Een nieuw hoofdstuk in dit boek. Een boek waarvan in de hemel gevreesd werd dat niemand het mocht openen, omdat niemand waardig leek dit te doen. In Openbaring 5 wordt daarover geschreven. Johannes heeft er zelfs om gehuild toen een sterke engel in de hemel met luide stem uitriep: wie is waardig de boekrol te openen en haar zegels te verbreken. En er niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde de boekrol kon openen of haar inzien. Maar uiteindelijk werd Johannes door een oudste in de hemel getroost toen deze hem wees op een lam. Een lam dat als geslacht erbij stond. Het lam stond in het midden van de troon en van vier vreemde dieren en van vierentwintig oudsten. Dit lam, als geslacht, bleek waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen. Dit lam heeft de zegels geopend en dit lam leidt de geschiedenis van de kerk, van zijn kerk. De kerk waarvoor Hij geslacht en gestorven is. En het is aan dit lam te danken dat hier vandaag in Hoogvliet, Nederland een kerk staat. En het is aan dit lam te danken dat de blijde boodschap van zijn dood voor uw en mijn zonden hier in Nederland is verkondigd en aanvaard. Dit lam, die ook u verlost van uw zonden, uw handicaps, uw misvormingen, of wat u maar aan moeiten in dit leven met u meedraagt. En de naam van dit lam is Jezus Christus.

Amen